

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

16. siječnja 2019. *

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pristup obavljanju djelatnosti institucija za elektronički novac – Direktiva 2009/110/EZ – Članak 5. stavci 2. i 3. – Pravila o vlastitim sredstvima – Vlastita sredstva propisana za obavljanje djelatnosti povezanih s izdavanjem elektroničkog novca – Pojam „djelatnost povezana s izdavanjem elektroničkog novca” – Izdavanje elektroničkog novca u korist prodavatelja po nominalnoj vrijednosti primljenih sredstava”

U predmetu C-389/17,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Vrhovni upravni sud Litve), odlukom od 21. lipnja 2017., koju je Sud zaprimio 29. lipnja 2017., u postupku koji je pokrenula

„**Paysera LT**” UAB, prije „EVP International” UAB,

uz sudjelovanje:

Lietuvos bankas,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, potpredsjednica Suda, u svojstvu predsjednice prvog vijeća, J.-C. Bonichot, E. Regan (izvjestitelj), C. G. Fernlund i S. Rodin, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Wathelet,

tajnik: M. Aleksejev, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 27. lipnja 2018.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za litavsku vladu, R. Krasuckaitė, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė i D. Kriaučiūnas, u svojstvu agenata,
- za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, H. Tserepa-Lacombe i A. Steiblytė, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 4. listopada 2018.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: litavski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 1. točke (a) Direktive 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ (SL 2009., L 267, str. 7.) (SL, službeno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 11., str. 94.).
- 2 Zahtjev je podnesen u okviru postupka koji je pokrenulo društvo „Paysera LT” UAB, prije „EVP International” UAB (u daljnjem tekstu: Paysera), u vezi s odlukom Lietuvos banko Priežiūros tarnyba (nadzorni odbor Banke Litve) kojom je upozoreno zbog neodgovarajuće primjene metoda izračuna vlastitih sredstava na određene platne transakcije (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

Pravni okvir

Direktiva 2009/110

- 3 U skladu s uvodnim izjavama 2., 7. do 9. i 11. Direktive 2009/110:
 - „(2) Pri preispitivanju Direktive 2000/46/EZ [Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac (SL 2000., L 275, str. 39.) (SL, službeno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 11., str. 94.)] Komisija je naglasila potrebu za revidiranjem te Direktive budući da se za neke od njezinih odredbi smatralo da su spriječile pojavljivanje istinskoga jedinstvenog tržišta usluga elektroničkog novca i razvoj takvih usluga prilagođenih korisniku.
- [...]
- (7) Primjereno je uvesti jasnu definiciju elektroničkog novca kako bi ona postala tehnički neutralna. Ta bi definicija trebala pokriti sve situacije u kojima, u zamjenu za sredstva, pružatelj platnih usluga izdaje unaprijed plaćenu pohranjenu vrijednost koja se može koristiti u svrhu plaćanja zbog toga što ju treće osobe prihvaćaju kao sredstvo plaćanja.
- (8) Definicija elektroničkog novca treba uključivati elektronički novac bez obzira je li on pohranjen na uređaju za plaćanje koji je u posjedu imatelja elektroničkog novca ili je pohranjen udaljeno na poslužitelju te njime imatelj elektroničkog novca upravlja posredstvom specifičnog računa za elektronički novac. Ta definicija trebala bi biti dovoljno široka da se izbjegne sprečavanje tehnoloških inovacija i pokriju ne samo svi proizvodi elektroničkog novca koji su danas dostupni na tržištu, već i oni proizvodi koji bi mogli biti razvijeni u budućnosti.
- (9) Sustav bonitetnog nadzora institucija za elektronički novac treba preispitati i bolje uskladiti s rizicima s kojima se te institucije suočavaju. Taj sustav također treba uskladiti sa sustavom bonitetnog nadzora koji se primjenjuje na institucije za platni promet prema Direktivi 2007/64/EZ [Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL 2007., L 319, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 2., str. 172.)]. U tom pogledu, odgovarajuće odredbe Direktive 2007/64/EZ treba primjenjivati *mutatis mutandis* na institucije za elektronički novac, ne dovodeći u pitanje odredbe ove Direktive. [...]

[...]

(11) Postoji potreba da sustav za osnivački kapital zajedno s onime za tekući kapital osigura primjerenu razinu zaštite potrošača i pravilno i sigurno poslovanje institucija za elektronički novac. S obzirom na specifičnost elektroničkog novca, treba propisati dodatnu metodu izračunavanja tekućeg kapitala. Treba očuvati potpunu nadzornu diskreciju kako bi se osiguralo da se jednaki rizici tretiraju na jednak način za sve pružatelje platnih usluga te da metoda izračunavanja uključuje specifične poslovne situacije određene institucije za elektronički novac. Osim toga, treba osigurati da se od institucija za elektronički novac zahtijeva pohranjivanje sredstava imatelja elektroničkog novca odvojeno od sredstava institucija za elektronički novac namijenjenih ostalim poslovnim aktivnostima. Na institucije za elektronički novac također se trebaju primjenjivati učinkovita pravila protiv pranja novca i protiv financiranja terorizma.”

4 U skladu s člankom 2. Direktive 2009/110, naslovljenim „Definicije”:

„Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

[...]

2. ‚elektronički novac’ znači elektronički, uključujući magnetski, pohranjena novčana vrijednost kako je predstavljena na zahtjev upućen izdavatelju i koja je izdana po primitku sredstava u svrhu izvršenja platnih transakcija u smislu članka 4. točke 5. Direktive 2007/64/EZ, te koju prihvaća fizička ili pravna osoba koja nije izdavatelj elektroničkog novca;

[...]”

5 U članku 5. navedene direktive, naslovljenom „Vlastita sredstva”, u stavcima 2. i 3. određuje se:

„2. Što se tiče djelatnosti navedenih u članku 6. stavku 1. točki (a) koje nisu povezane s izdavanjem elektroničkog novca, zahtjevi za vlastita sredstva institucije za elektronički novac izračunavaju se u skladu s jednom od triju metoda (A, B ili C) navedenih u članku 8. stavcima 1. i 2. Direktive 2007/64/EZ. Primjerenu metodu određuju nadležna tijela u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

Što se tiče djelatnosti izdavanja elektroničkog novca, zahtjevi koji se odnose na vlastita sredstva institucije za elektronički novac izračunavaju se u skladu s metodom D, kao što je određeno u stavku 3.

Institucije za elektronički novac posjeduju u svakom trenutku vlastita sredstva koja su najmanje jednaka zbroju zahtjeva navedenih u prvom i drugom podstavku.

3. Metoda D: Vlastita sredstva institucije za elektronički novac za djelatnost izdavanja elektroničkog novca iznos[e] najmanje 2 % prosječnog iznosa elektroničkog novca u opticaju.”

6 U članku 6. iste direktive, naslovljenom „Djelatnosti”, u stavku 1. točki (a) predviđa se:

„1. Osim izdavanja elektroničkog novca, institucije za elektronički novac imaju pravo baviti se nekom od sljedećih djelatnosti:

(a) pružanje platnih usluga navedenih u Prilogu Direktivi 2007/64/EZ”.

7 U članku 11. Direktive 2009/110, naslovljenom „Izdavanje i iskupivost”, u stavcima 1. i 2. određuje se:

„1. Države članice osiguravaju da izdavatelji elektroničkog novca izdaju elektronički novac po nominalnoj vrijednosti primljenih sredstava.

2. Države članice osiguravaju da, na zahtjev imatelja elektroničkog novca, izdavatelji elektroničkog novca, u svakom trenutku i po nominalnoj vrijednosti, iskupljuju novčanu vrijednost elektroničkog novca koji drže.”

Direktiva 2007/64/EZ

- 8 U članku 4. Direktive 2007/64/EZ od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL 2007., L 319., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 2., str. 172.), naslovljenom „Definicije”, određuje se:

„Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

[...]

3. ‚platna usluga’ znači poslovna aktivnost navedena u Prilogu;

[...]

5. ‚platna transakcija’ znači čin polaganja, prijenosa ili podizanja novčanih sredstava koji inicira platitelj ili primatelj plaćanja bez obzira na osnovne obveze iz odnosa između platitelja ili primatelja plaćanja;

[...]”

- 9 U članku 8. te direktive, naslovljenom „Izračun vlastitih sredstava”, u stavcima 1. i 2. predviđa se:

„1. Neovisno o zahtjevima vezanim uz temeljni kapital navedenim u članku 6., države članice zahtijevaju od institucija za platni promet da u svakom trenutku imaju vlastita sredstva izračunana u skladu s jednom od sljedeće tri metode, kako odrede nadležna tijela u skladu s nacionalnim zakonodavstvom:

Metoda A

Vlastita sredstva institucije za platni promet iznose najmanje 10 % njezinih fiksnih troškova za prethodnu godinu. Nadležna tijela mogu prilagoditi ovaj zahtjev u slučaju značajne promjene u poslovanju institucije za platni promet u odnosu na prethodnu godinu. Ako nije protekla cijela godina poslovanja institucije za platni promet u trenutku izračuna, zahtjev je da vlastita sredstva iznose najmanje 10 % odgovarajućih fiksnih troškova predviđenih njezinim poslovnim planom, osim ako nadležna tijela zatraže prilagodbu tog plana.

Metoda B

Vlastita sredstva institucije za platni promet iznose najmanje kao zbroj sljedećih elemenata pomnože[n] s faktorom normiranja k, koji je određen u stavku 2., pri čemu obujam plaćanja (PV) predstavlja jednu dvanaestinu ukupnog iznosa platnih transakcija koje je izvršila institucija za platni promet tijekom prethodne godine:

- (a) 4,0 % od dijela obujma plaćanja do 5 milijuna eura;

plus

- (b) 2,5 % od dijela obujma plaćanja iznad 5 milijuna eura do 10 milijuna eura;

plus

(c) 1 % od dijela obujma plaćanja iznad 10 milijuna eura do 100 milijuna eura;

plus

(d) 0,5 % od dijela obujma plaćanja iznad 100 milijuna eura do 250 milijuna eura;

plus

(e) 0,25 % od dijela obujma plaćanja iznad 250 milijuna eura.

Metoda C

Vlastita sredstva institucije za platni promet iznose najmanje jednako kao relevantni pokazatelj iz točke (a) pomnožen s multiplikacijskim faktorom iz točke (b) te faktorom normiranja k određenim u stavku 2.

(a) Relevantni pokazatelj je zbroj:

- kamatnih prihoda,
- kamatnih troškova,
- primljenih provizija i naknada, i
- ostalih operativnih prihoda.

Svaki element uključuje se u zbroj, bilo s negativnim ili pozitivnim predznakom. Prihod od izvanrednih ili neredovitih stavki ne uključuje se u izračun relevantnog pokazatelja. Relevantni pokazatelj može se umanjiti za rashode eksternalizacije usluga koje pružaju treće stranke ako rashode snosi poduzeće čiji se nadzor obavlja sukladno ovoj Direktivi. Relevantni pokazatelj izračunava se na temelju zadnjeg dvanaestomjesečnog opažanja koje završava na kraju prethodne financijske godine. Relevantni pokazatelj izračunava se za proteklu financijsku godinu. Međutim, vlastita sredstva koja su izračunata sukladno metodi C ne smiju pasti ispod 80 % prosjeka relevantnog pokazatelja tijekom prethodne tri financijske godine. Kad za izračun relevantnog pokazatelja nisu dostupni revidirani podaci[,] mogu se koristiti procijenjeni podaci.

(b) Multiplikacijski faktor iznosi:

- i. 10 % od dijela relevantnog pokazatelja do 2,5 milijuna EUR;
- ii. 8 % od dijela relevantnog pokazatelja od 2,5 milijuna EUR do 5 milijuna EUR;
- iii. 6 % od dijela relevantnog pokazatelja od 5 milijuna EUR do 25 milijuna EUR;
- iv. 3 % od dijela relevantnog pokazatelja od 25 milijuna EUR do 50 milijuna EUR;
- v. 1,5 % dijela iznad 50 milijuna EUR.

2. Faktor normiranja k koji se koristi u metodama B i C iznosi:

- (a) 0,5 ako institucija za platni promet pruža samo uslugu navedenu u točki 6. Priloga;
- (b) 0,8 ako institucija za platni promet pruža samo uslugu navedenu u točki 7. Priloga;
- (c) 1 ako institucija za platni promet pruža usluge navedene u točkama 1. do 5. Priloga.”

10 Prilog Direktivi 2007/64, naslovljen „Platne usluge (Definicija 3. u članku 4.)”, sadržava popis djelatnosti koje se takvima smatraju:

„1. Usluge koje omogućuju polaganje gotovine na račun za plaćanje te svi poslovi potrebni za vođenje računa za plaćanje.

2. Usluge koje omogućuju podizanje gotovine s računa za plaćanje te svi poslovi potrebni za vođenje računa za plaćanje.

3. Izvršenje platnih transakcija, uključujući prijenos novčanih sredstava na račun za plaćanje kod pružatelja platnih usluga korisnika ili kod drugog pružatelja platnih usluga:

- izvršenje izravnih terećenja uključujući jednokratna izravna terećenja,
- izvršenje platnih transakcija putem platnih kartica ili sličnog sredstva,
- izvršenje kreditnih transfera, uključujući trajne naloge.

4. Izvršenje platnih transakcija kod kojih su novčana sredstva pokrivena kreditnom linijom za korisnika platnih usluga:

- izvršenje izravnih terećenja uključujući jednokratna izravna terećenja,
- izvršenje platnih transakcija putem platnih kartica ili sličnog sredstva,
- izvršenje kreditnih transfera, uključujući trajne naloge.

5. Izdavanje i/ili prihvaćanje platnih instrumenata.

6. Novčane pošiljke.

7. Izvršenje platnih transakcija kod kojih platitelj daje suglasnost za izvršenje platne transakcije nekim telekomunikacijskim, digitalnim ili informatičko tehnološkim uređajem te se plaćanje izvršava telekomun[i]kacijskom operatoru, operatoru informacijsko tehnološkog sustava ili mrežnom operatoru koji djeluje samo kao posrednik između korisnika platnih usluga[a] i dobavljača robe i usluga.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

11 Paysera je litavsko društvo koje posjeduje dozvole za instituciju za elektronički novac i instituciju za platni promet koje dodjeljuje Lietuvos bankas (Banka Litve), a koje mu daju pravo izdavati elektronički novac i pružati usluge povezane s izdavanjem tog novca te druge platne usluge.

12 Nadzorni odbor Banke Litve, nakon provedenog nadzora djelatnosti Paysere, pobijanom odlukom upozorio je to društvo i naložio mu da prestane s povredom pravila izračuna vlastitih sredstava institucija za elektronički novac.

13 Nadzorni odbor Banke Litve odbio je, naime, kao platne usluge povezane s izdavanjem elektroničkog novca priznati sljedeće djelatnosti koje je tužitelj u glavnom postupku izvršavao:

- plaćanja (prijenose) koja je imatelj elektroničkog novca izvršio s računa elektroničkog novca koji posjeduje u instituciji za elektronički novac na račune trećih osoba otvorene u kreditnim institucijama (u daljnjem tekstu: usluga I) i

- prikupljanje plaćanja za robu i (ili) usluge koje isporučuju ili pružaju klijenti (gospodarski subjekti) institucije za elektronički novac koji posjeduju račune elektroničkog novca od osoba koje stječu tu robu ili usluge, a koje ne sudjeluju u sustavu elektroničkog novca (u daljnjem tekstu: usluga II).
- 14 Potom je, s obzirom na to da je tužba podnesena protiv pobijane odluke bila odbijena odlukom Vilniaus apygardos administracinis teismasa (Okružni upravni sud u Vilniusu, Litva) od 13. siječnja 2016., tužitelj u glavnom postupku podnio žalbu Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasu (Vrhovni upravni sud Litve).
- 15 Sud koji je uputio zahtjev pita se trebaju li se ili ne usluge I i II smatrati „platnim uslugama povezanim s izdavanjem elektroničkog novca”.
- 16 U tim je okolnostima Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Vrhovni upravni sud Litve) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Trebaju li članak 5. stavak 2. u vezi s člankom 6. stavkom 1. točkom (a) Direktive [2009/110] tumačiti na način da se, s obzirom na okolnosti predmetnog slučaja, smatraju platnim uslugama povezanim s izdavanjem elektroničkog novca (ili ne):

- a) platna transakcija kojom se na zahtjev (nalog) imatelja elektroničkog novca instituciji za elektronički novac (izdavatelju) elektronički novac (sredstva za iskup) po nominalnoj vrijednosti prenosi na bankovni račun treće osobe; i
- b) platna transakcija kod koje, po nalogu prodavatelja, kupac (platitelj) robe i (ili) usluga plaća robu i (ili) usluge na način da izvrši prijenos (uplatu) sredstava instituciji za elektronički novac (izdavatelju elektroničkog novca) koja, nakon primitka tih sredstava, izdaje elektronički novac u korist prodavatelja (imatelja elektroničkog novca) po nominalnoj vrijednosti primljenih sredstava?”

O prethodnom pitanju

- 17 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 5. stavak 2. Direktive 2009/110 tumačiti na način da su usluge koje institucije za elektronički novac pružaju u okviru platnih transakcija, poput onih u pitanju u glavnom postupku, djelatnosti povezane s izdavanjem elektroničkog novca.
- 18 U tom pogledu valja podsjetiti na to da su, u skladu s člankom 5. te direktive, institucije za elektronički novac dužne poštovati određene zahtjeve u pogledu vlastitih sredstava.
- 19 Osobito iz članka 5. stavaka 2. i 3. navedene direktive proizlazi da se u pogledu djelatnosti izdavanja elektroničkog novca vlastita sredstva propisana za institucije za elektronički novac izračunavaju u skladu s metodom D i moraju iznositi najmanje 2% prosječnog iznosa elektroničkog novca u optjecaju.
- 20 Nasuprot tomu, u pogledu djelatnosti koje nisu povezane s izdavanjem elektroničkog novca i koje su zbog toga platne usluge u smislu članka 4. točke 3. Direktive 2007/64, vlastita sredstva propisana za institucije za elektronički novac izračunavaju se u skladu s jednom od triju metoda (A, B ili C) koje su navedene u članku 8. stavcima 1. i 2. te direktive.
- 21 Iz toga proizlazi da je, uzimajući u obzir iznose vlastitih sredstava koji se odnose na svaku od tih metoda, institucija za elektronički novac dužna raspolagati s više vlastitih sredstava kada se ona izračunavaju na temelju metoda A, B ili C, nego kada se izračunavaju u skladu s metodom D.

- 22 Prema tome, valja ustvrditi da članak 5. stavci 2. i 3. Direktive 2009/110 u pogledu platnih usluga povezanih s izdavanjem elektroničkog novca uvodi iznimku od pravila o vlastitim sredstvima predviđenih Direktivom 2007/64, s obzirom na to da su te usluge povezane s djelatnošću izdavanja elektroničkog novca.
- 23 Stoga, kako bi se utvrdilo jesu li usluge u pitanju u glavnom postupku djelatnosti povezane s izdavanjem elektroničkog novca, treba utvrditi jesu li te usluge nerazdvojivo povezane s izdavanjem ili iskupom elektroničkog novca.
- 24 Pojam „izdavanje elektroničkog novca” nije definiran Direktivom 2009/110, s obzirom na to da se u njezinu članku 2. stavku 2. samo navodi da pojam „elektronički novac” znači elektronički, uključujući magnetski, pohranjena novčana vrijednost kako je predstavljena na zahtjev upućen izdavatelju i koja je izdana po primitku sredstava u svrhu izvršenja platnih transakcija u smislu članka 4. točke 5. Direktive 2007/64, te koju prihvaća fizička ili pravna osoba koja nije izdavatelj elektroničkog novca.
- 25 S druge strane, u članku 4. točki 5. Direktive 2007/64 pojam platna transakcija definira se kao čin polaganja, prijenosa ili podizanja novčanih sredstava koji inicira platitelj ili primatelj plaćanja bez obzira na osnovne obveze iz odnosa između platitelja i primatelja plaćanja. Osim toga, kao što to proizlazi iz članka 4. točke 3. te direktive, u vezi s Prilogom navedenoj direktivi, izvršenje platne transakcije, uključujući prijenos sredstava na račun za plaćanje, platna je usluga.
- 26 Nadalje, valja istaknuti da članak 11. stavak 2. Direktive 2009/110 obvezuje izdavatelje elektroničkog novca da na zahtjev imatelja elektroničkog novca u svakom trenutku i po nominalnoj vrijednosti iskupe novčanu vrijednost elektroničkog novca koji drže.
- 27 Kada je riječ o pojmu „iskup”, koji u direktivama 2007/64 i 2009/110 nije definiran, njime je obuhvaćena pretvorba elektroničkog novca po njegovoj nominalnoj vrijednosti i isplata sredstava koja slijedi po nalogu imatelja elektroničkog novca. U tom pogledu tim se direktivama ne zahtijeva da se ta sredstva uplaćuju na račun imatelja elektroničkog novca ili na račun treće osobe.
- 28 S obzirom na to da izdavanje elektroničkog novca bezuvjetno i automatski podrazumijeva pravo na iskup, pojam „platne usluge povezane s izdavanjem elektroničkog novca” obuhvaća i iskup elektroničkog novca u smislu članka 5. stavka 2. Direktive 2009/110.
- 29 Stoga je platna usluga koja se pruža kako bi se omogućio iskup nominalne vrijednosti elektroničkog novca djelatnost povezana s izdavanjem elektroničkog novca.
- 30 Stoga, kako bi se utvrdilo jesu li usluge u pitanju u glavnom postupku platne usluge povezane s izdavanjem elektroničkog novca, valja utvrditi dovodi li njihovo pružanje do izdavanja ili iskupa elektroničkog novca u okviru jedne te iste platne transakcije.
- 31 U tom je pogledu usluga I platna usluga kojom po nalogu imatelja elektroničkog novca institucija za elektronički novac iskupljuje sredstva po njihovoj nominalnoj vrijednosti i prenosi ih na bankovni račun treće osobe.
- 32 Ako se sredstva iskupljuju isključivo u svrhu njihova prijenosa i u okviru jedne te iste platne transakcije, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, usluga poput usluge I može se smatrati povezanom s izdavanjem elektroničkog novca u smislu članka 5. stavka 2. Direktive 2009/110.
- 33 Kada je riječ o usluzi II, ona se sastoji od transakcije kojom po nalogu prodavatelja kupac robe ili usluga prenosi u tu svrhu sredstva instituciji za elektronički novac, koja, nakon njihova primitka, izdaje elektronički novac u korist prodavatelja (imatelj elektroničkog novca).

- 34 Pod uvjetom provjere suda koji je uputio zahtjev, usluga poput usluge II također je izravno povezana s izdavanjem elektroničkog novca, s obzirom na to da prijenos sredstava automatski, i to u okviru jedne platne transakcije, dovodi do izdavanja elektroničkog novca. Prijenos sredstava stoga je povezan s izdavanjem elektroničkog novca.
- 35 S obzirom na prethodno navedeno, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da članak 5. stavak 2. Direktive 2009/110 treba tumačiti na način da usluge koje institucije za elektronički novac pružaju u okviru platnih transakcija, poput onih u pitanju u glavnom postupku, jesu djelatnosti povezane s izdavanjem elektroničkog novca u smislu te odredbe ako te usluge dovode do izdavanja ili iskupa elektroničkog novca u okviru jedne te iste platne transakcije.

Troškovi

- 36 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) odlučuje:

Članak 5. stavak 2. Direktive 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ treba tumačiti na način da usluge koje institucije za elektronički novac pružaju u okviru platnih transakcija, poput onih u pitanju u glavnom postupku, jesu djelatnosti povezane s izdavanjem elektroničkog novca u smislu te odredbe ako te usluge dovode do izdavanja ili iskupa elektroničkog novca u okviru jedne te iste platne transakcije.

Potpisi